

אוכן להתחתן

יש לו אחד כזה — מוכן לעשות לכריסטיין מה ששאוּלי עשה למאנדי: להתחתן איתה.

לפני שנים התחרו כריסטיין קילר ורי מאנדי רייסדייוויס-שאוּלי, שהיתה או סתם רייסדייוויס, זו בוז.

הן עשו את זה, קודם כל, על חסדיהם של הדוקטור סטיפן וורד ושל ידידי רמי-המעלה. וגם שרה-מלחמה הכריטי ג'ון זניס פרופימו, אומרים, לא ידע להחליט מי סוּר בה יותר.

אחרי-כך, כשכל העניין התפוצץ בעיתונות הבריטית — והישראלית — נאלצו שתי ה'נערות' הימניות לשנות את העיסוק שלהן. כריסטיין הפכה, כך אומרים, לשחקנית-קולנוע, ומאנדי — לבעלת-הדיסקוטק המפורסם ביותר בארץ.

אבל לפני זה היתה עוד תחרות פרועה וקצרה בין השתיים: גם מאנדי וגם כריסטיין הצטלמו, תמורת תשלום נאה, לאור הורקן רים — ודווקא בצורה כזו שהורקרים הללו ישופו את עורן. אבל לגמרי.

רעיון בריא מאד

עכשיו נזכרו כמה אנשים בתחרות של שתי הפיהמות.

היו אלה חמישה אנשי-סרק, בראשותם של בעל-הנות-התקליטים הדינוגופית, שלמה ('לאורי') שפיארא, ושל איש-העסקים הצעיר מאיר זיו, בהיר-הבלורית.

השניים רצו ליסד מועדון-לילה חדש. מקום היה: לא הרחק מכיכר-מלכי-ישראל בתל-אביב. כסף היה: קרוב למאה-אלף ליר. רות גיסיון היה: מאיר זיו הוא בעל הדיסקוטק ברבי-רב.

מה שלא היה זה קונץ, או כפי שאומרים בארצן של כריסטיין ומאנדי — 'גימיק'. חשבו וחשבו, ובסוף העלו את התשובה ה'הגיונית':

מרוע לא נשחזר את התחרות בין מאנדי לבין כריסטיין — בישראל, על רקע המר-עדונים שלנו?

מיפעל חזוצי חדש

כך נודר הרעיון הבריא מאוד, מבחינה עיסקית, להפוך את מועדון-הלילה החדש לדיסקוטק בשם כריסטיין קלאב.

לארו מוכר תקליטים ברחוב דיזנגוף, מביע את דעתו כי מוטב היה למכור את כריסטיין קילר לציבור הישראלי.

במדינה

בריאות

פעמון

על זנב-החתול

השבוע נראה ברחוב הירקון ובסימטות הסמוכות מראה שתל-אביב כבר לא ידעה מזה שנים רבות: המשטרה הגיחה כאמבר-שים, תפשה יצאניות מכל הגילים והסוגים, דחפה אותן למכוניות-השיטור — והובילה כביר. אחרי-כבוד לבית-המעצר לנשים באכור כביר.

היתה סיבה למיבצעיה-הבוק של משטרת מחוז תל-אביב, בה נעצרו כ-90 יצאניות. הסיבה: לאחרונה רבו מיקרי העגבת ו' מחלות-המין האחרות. כמה גברים תל-אביביים, המרבים לבקר אצל יצאניות, התלוננו בקופת-חולים על תקלות כאלו — וקו"ח הזעיקה באופן דחוף את משרד הבריאות.

„סימטות אדומות“, מאחר ואין בישראל יצאניות-ברשיון, אלא רק יצאניות-נסבלות, שאינן עוברות בדיקה רפואית קבועה, כמו בחו"ל, נערכה התייעצות, בדרג גבוהה, בה השתתפו אנשי-משטרה, אנשי משרד-הבריאות ואולי גם חלק מאבות-העיר. ההחלטה: לערוך בדיקת-ביקוד חדיפעמית, לעת עתה. ובדיקות נוספות, אם יהיה צורך בכך, מפעם לפעם.

אבל כדי לשים את הפעמון על זנב-החתול, צריך קודם לתפוש אותו. על כן היה צורך לתכנן את מה שמכונה כיום בתל-אביב „הסימטות האדומות“.

היצאניות הועברו, בסיטונות, בפני השור פטת-התורנית, בבית-משפט השלום. והשור פטת, הדסה בן-עיתו, הוציאה, בניגוד למקור, בל, פקודות-מעצר „לצורכי-חקירה“ של שיבעה ימים נגד המואשמות בשוטטות. הכוונה היתה ברורה: תוך שיבעה ימים ניתן לבצע בדיקות — ואם יש צורך גם להגיש טיפול מלא — במרפאות הגיניקולוגיות של מחלקת-הנשים בבית-המעצר אכור כביר, ושל בית-הסוהר לנשים נתה-תירצה. אלא שזה לא הספיק, כנראה. אספקת-הניידות היתה גדולה מדי.

על כן ניתן היה לראות, השבוע, כיצד נידות מובילות עצורות למרפאה למחלות עור ומין של בית-החולים הדסה. שם נבדקו היצאניות המרעישות, כשהן מלחת על-ידי שוטטות ושטררים.

כל מיני ארוסים, אלא שבגלל מעצרים כאלה יש גם תקלות.

אחת מאלו היתה, כפי הנראה, היצאנית ציונה אוועני, שהובאה עם יתר ידידותיה, בפני השופטת.

המשטרה טענה: היא נתפשה בעת שוטטות למטרת זנות.

ציונה טענה: „שטויות. אני אחרי הפלה — ואיני מסוגלת כלל לעסוק בזנות, אם כי הודחה שעסקה בזה בעבר.“

מיסמך החתום על-ידי רופאת-נשים מכור-בדת, שבטיפולה היתה היצאנית, אישרה את גירסתה.

המשטרה התעקשה: יש לעצור גם את ציונה והכוונה היתה, כמובן: יש לבדוק גם אותה.

אבל החוק הוא חוק. השופטת פסקה שאין עילה למעצר היצאנית, בניסיונות אלו, שיחררה אותה ללא ערבות.

ציונה אוועני חזרה ל„ארוסה“ עימו היא גרה. משנשאלה, דרך אגב, אם ניכנסה להריון, לפני ההפלה, מארוסה, ענתה: „לא. זה היה מארוס אחר.“

דרכי חיים

הצייר

יוסף מירון אוהב לצייר. יש לו המון ציורים. פורטרטים, ציורי-נוף, אבסטרקטים. רק דבר אחד אין לו. דירה.

בשבוע שעבר נעצר על שפליש לדירה לא לו והובא לפני בית-המשפט. ואז, אחר-ש' השופט הסכים להשחררו בערבות, התפתח דו-שיח הבא:

השופט: „האם יש לך קרובים שאלי-הם תוכל ללכת?“

מירון: „אין לי קרובים. אני לבד בי-ארץ, מאז עליתי מתורכיה.“

השופט: „אז לאן תלך?“

מירון: „אלך לעיר העתיקה. יש שם הרבה בתים עזובים ואני אכנס לאחד מהם.“

השופט לא הסכים ליישב את העיר ה' עתיקה בצורה כזאת, והוא הורה לעצור את מירון לשישה ימים. אחר-כך הוכרז ל' צייר כי „במעצר תוכל לישון בשקט וגם לצייר. אם לא על בדים, אז על הקירות.“

שבוע להקת מחור „בת-שבע“ 1967
ת"א, „אהל-שם“ 20—26 בנובמבר 1967

יום ב', 20.11.67 יום ג', 21.11.67 ב-8.30	יום ד', 22.11.67 ב-8.30
פנים ומסכה הורודיה סארגאסו על כנפי חופים	פנים ומסכה הורודיה סארגאסו על כנפי חופים

יום ה', 23.11.76 • מוצאי-שבת, 25.11.67

בכורות

המופע

כוריאוגרפיה ותלבושות: לינדה הויס מוסיקה: פיג' ג'ונסון תאורה: חיים תכלת	כוריאוגרפיה: רינה גלוק מוסיקה: נעם שריף תלבושות: גליה גת תאורה: חיים תכלת
פנים ומסכה, על כנפי חופים — ב-23 בנובמבר מעשה קונדסות, פרה עיוורת — ב-25 בנובמבר	פנים ומסכה, על כנפי חופים

יום א', 26.11.67 ב-8.30	יום א', 25.11.67 ב-6.00
על כנפי חופים פרה עיוורת צו הרשות בבואות	הגן אחוז המלחמה הורודיה שאלה ללא מענה על כנפי חופים

רשפון „בית-העם“

יום ד', 29.11.76
ב-8.30
בנות הגן הורודיה פנים ומסכה על כנפי חופים

כרטיסים: „לאן“ ויתר המשרדים התכניות ניתנות לשינויים.

פרסום בלקין

* מתאים לכל סוגי שיער וגוון
* שומר על התסרוקת ומוסיף לה ברק בושם עדין וריחני

אך-אם מוצרי איכות באירוסולים

חליפות הריון קצרים מיוחדת

תנאים

ת"א שדר' חסריק 19
62, 25, 19, 12 אולבול

לפיפה ופוטוגנית
המעוניינת להכלל באלבום יפניות ישראל —
שלחי תמונה ודמי הרשמה — 10.
ל"י למועדון המסחרי,
ת. ד. 1068, ירושלים.